

บทความดี ก็หน้าอ่าน...นะ

นำเสนอเมื่อ : 23 พ.ค. 2552

บทความดีนี้อ่าน... ต้องมีครบบรรดาส... สี แสง เสียง

เนื้อหาสาระ:

มีหนุ่มเจ้าสำราญผู้หนึ่ง วันๆไม่ยอมทำประโยชน์อะไร
ตั้งแต่เที่ยวเล่นไปวันๆ

ทั้งๆที่อายุอานามก็สมควรแก่การสร้างเนื้อสร้างตัว
สร้างฐานะ

และมีครอบครัวแล้ว แต่เขาก็ไม่เคยคิดจะมีความรับผิดชอบ
ไม่คิดอยากจะทำภาระอะไรใดๆทั้งสิ้น

ด้วยเห็นว่าป็นหน้าที่ของพ่อแม่แล้วก็ต้องหาเงินหาทองไว้ให้ลูก

และกิจการที่บ้านนั้น
ทั้งพ่อและแม่ต่างช่วยกันทำมาหากินอย่างขยันแข็ง

จนเงินทองที่มีอยู่ชาตินี้เขาคงใช้ไม่หมดด้วยซ้ำ
วันหนึ่ง ชายหนุ่มผู้นี้และเพื่อนอีก 2-3 คน พากันเข้าไป
หมายจะไปล่าสัตว์ แต่เมื่อเดินเข้าไปไปได้สักพักใหญ่
เขาก็เกิดพลัดหลงกับเพื่อน

ชายหนุ่มจึงเดินลัดเลาะไปเรื่อยๆอย่างไม่รู้จุดหมาย
เขาเริ่มหลงทาง

เขาเริ่มรู้สึกอ่อนเพลีย แต่ก็ต้องหาทางเดินต่อไป
เมื่อพระอาทิตย์เริ่มลับขอบฟ้า บรรยาการรอบข้างมืดลง
ไม่เห็นหนทาง

เขาคงคิดถึงดวงนอน ด้วยความหิวและหมดแรง
รุ่งขึ้น..เขายังคงเดินต่อไป เพื่อหาทางออก
จนกระทั่งพระอาทิตย์กำลังจะลับเหลี่ยม เขาก็ครึ่ง

แต่ขณะที่เขากำลังจะถึงดวงอย่างหมดหวัง
เขาก็เลื้อยไปเห็นแสงไฟจาก

กระท่อมกลางป่าหลังหนึ่ง
เขาคงรวบรวมเรี่ยวแรงที่เหลือรีบวิ่งไปยังกระท่อมนั้น
และได้พบสามภรรยาคนหนึ่ง
ซึ่งเมื่อได้ถามความเป็นมาของชายหนุ่มแล้ว ทั้งคู่ก็บอก

ให้ชายหนุ่มไปอาบน้ำอาบทำ แล้วจัด
แจงหาข้าวปลาอาหารมาให้กิน

คืนนั้นชายหนุ่มจึงหลับไปด้วยความสุข
วันรุ่งขึ้น ชายหนุ่มตื่นขึ้นมาด้วยความแจ่มใส

และรู้สึกตื่นตัวใจในความเมตตาของสองสามีภรรยาเป็นอย่างมาก

เขาคงกล่าวขึ้นว่า
“ข้าขอขอบคุณท่านทั้งสองที่ได้ช่วยชีวิตข้าในครั้ง
นี้แม่เราไม่เคยรู้จักกัน แต่พวกท่านก็ให้การดูแลช่วย
ข้าไม่รู้จักตอบแทนอย่างไร จึงจะทดแทนน้ำใจของพวกท่าน
ได้”

ฝ่ายภรรยาจึงยิ้มให้อย่างอ่อนโยน แล้วตอบว่า

“หนุ่มน้อย ถ้าเจ้าอยากตอบแทนละก็

กลับไปทูลแทนบุญคุณพ่อแม่ของเจ้าเกิด
พวกเขาสบายดีมีความสุข

ให้ทั้งข้าวปลาอาหารน้ำท่าที่พิถีพิถัน จนเติบโตใหญ่เพียงนี้

บุญคุณนั้นใหญ่หลวงนัก
เราสองคนแค่นี้ที่พิถีพิถันเจ้าซำซามคืนหนึ่ง

เทียบกับพ่อแม่เจ้าไม่ได้หรอก”

ได้ฟังดังนั้น ชายหนุ่มจึงคิดได้ว่า เขาเป็นผู้ที่หลงทางจริงๆ

.....

คนไทยเราได้รับการปลูกฝังและสั่งสอนกันมาตั้งแต่เด็กแล้วว่า

“ความกตัญญูต่อบุคคล” นั้น

เป็นคุณธรรมสำคัญที่เราควรปฏิบัติต่อพ่อแม่และผู้มีบุญคุณแก่เรา แต่

เชื่อว่าคนจำนวนไม่น้อยที่มองข้ามพระคุณของพ่อแม่

ผู้ซึ่งอยู่ใกล้ตัวที่สุด

โดยคิดว่าสิ่งที่พ่อแม่ทำนั้นเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ

แต่ในขณะที่ผู้อื่นหยิบยื่นน้ำใจให้เพียงเล็กน้อย เราก็ตนดิน

ชื่นชม และประทับใจไม่ลืม

อย่างที่มีมนุษย์ธรรมสำหรับดูให้กำเนิด

เราแล้วหรือ

จงอย่าปล่อยให้ช่วงเวลาดีที่มีโอกาสตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ผ่านไป

ไปรวดเร็วจนความรักอันยิ่งใหญ่ในทุกวันของเราจะ

...ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป

[ดูตัวอย่าง \(embed code\) ที่นี่](#)

ขอบคุณที่มาข้อมูล